26ο Πανελλήνιο Ουρολογικό Συνέδριο, Ελληνική Ουρολογική Εταιρεία, 3-6 Οκτωβρίου 2024, Θεσσαλονίκη.
Θεματολογία: Ουρογεννητική Ογκολογία
Κωδικός Παρουσίασης: PP130, Αναρτημένες Ανακοινώσεις (e-Posters)

Διερεύνηση της δυνητικής σχέσης μεταξύ της βλάβης του DNA και του καρκίνου του προστάτη

Ι. Δελημάρης

Κέντρο Διδασκαλίας, Έρευνας και Τεχνολογίας (Κ.Δ.Ε.Τ.), Μητροπολιτικό Κολλέγιο, Αθήνα

ΕΙΣΑΓΩΓΗ/ΣΚΟΠΟΣ: Ο καρκίνος του προστάτη (ΚΠ) αποτελεί τον πιο συχνό καρκίνο στους άνδρες, καθώς περίπου 1 στους 8 ενδέχεται να εμφανίσει (ΚΠ) σε κάποια φάση της ζωής του. Η βλάβη του DNA θεωρείται ότι συμβάλλει σημαντικά στην καρκινογένεση.Σκοπός της παρούσας εργασίας είναι η διερεύνηση της δυνητικής σχέσης μεταξύ της βλάβης του DNA και του καρκίνου του προστάτη (ΚΠ).

ΥΛΙΚΟ & ΜΕΘΟΔΟΣ: Ως υλικό της μελέτης χρησιμοποιήθηκε η διαθέσιμη βιβλιογραφία στις διαδικτυακές βάσεις δεδομένων MEDLINE, Cochrane Library και Google Scholar. Η μέθοδος αφορά στη βιβλιογραφική ανασκόπηση των διαθέσιμων δημοσιευμένων εργασιών. Η αναζήτηση της βιβλιογραφίας πραγματοποιήθηκε χρησιμοποιώντας τους ακόλουθους όρους/λέξεις ευρετηρίου: ''βλάβες DNA'' και ''καρκίνος προστάτη''.

ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ: Υπάρχουν μελέτες στη βιβλιογραφία οι οποίες έδειξαν αυξημένα επίπεδα δεικτών βλάβης του DNA, όπως η 8-υδροξυδεοξυγουανοσίνη (8-OHdG), σε ασθενείς με (ΚΠ) σε σύγκριση με τους μάρτυρες. Ειδικότερα, μελέτες έχουν δείξει ότι το 42% των ανδρών ηλικίας 55-80 ετών εμφανίζουν βλάβη στο DNA του προστάτη , η οποία εκτιμάται από τα επίπεδα 8-OHdG με χρήση ELISA σε δείγματα ιστών, ούρων και περιφερικού αίματος. Επίσης, αυξημένα επίπεδα βλάβης του DNA ασθενείς με (ΚΠ) έχουν ποσοτικοποιηθεί με την ηλεκτροφόρηση τύπου ''κομήτη'', η οποία ανιχνεύει το κατακερματισμένο DNA σε μεμονωμένα κύτταρα. Το οξειδωτικό στρες φαίνεται να είναι ο πιθανός μηχανισμός που συμβάλλει στη βλάβη του DNA στον (ΚΠ). Επιπρόσθετα, αρκετές μελέτες βρήκαν θετική συσχέτιση μεταξύ της σοβαρότητας του (ΚΠ) και της έκτασης της βλάβης του DNA.

ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ : Συμπερασματικά, τα τρέχοντα δεδομένα υποδηλώνουν την πιθανή συσχέτιση μεταξύ της βλάβης του DNA και του (ΚΠ). Ωστόσο, απαιτούνται περισσότερες και μεγαλύτερες μελέτες ασθενών-μαρτύρων και παρακολούθησης για την τεκμηρίωση της αιτιώδους σχέσης και τον προσδιορισμό της κλινικής σημασίας της βλάβης του DNA στην παθογένεση και τη διαχείριση του (ΚΠ).